

Tėvas man mėgdavo sakyti,- "esi kaip tas naminis paukštis žąsinas". Manding tik jie vaikšto po kiemą ir giriasi po nosim,- "Esu nuostabiausias gyvūnas žemėje. Aš moku ir žeme vaikščioti, ir plaukti, ir skristi".

Jooo.. tuolaik pagalvojau, reikia kažko mokintis vieno ir iš esmės. Sveriant visus plusus ir minusus supratau, kad skraidyti sveikiausia. Vaikščiojant dėvėsi sąnariai, plaukiojimas yra per rami terpė mūsų nuodėmingom būtybėm. Beliko tik skraidyti. Perdiem malonus užsiėmimas. Aš tai bandžiau begalę kartų. Patikėkite, tai pritinka visiems. Ypač jei turite problemų su priklausomybėmis. Priklausomybė dangui permuša visas kitas. Kartais žmonės dėl to ir supyksta. Yra tokių, kurie negali sustoti. Dalis jų patys neskraido. Todėl reikia nešti atsakomybę dėl užkrato. Kaip Mažasis Princas nešė atsakomybę už prijaukintą lapę:

- Mano gyvenimas labai neįvairus. Aš medžioju vištas, o žmonės medžioja mane. Visos vištos tarp savęs panašios, ir visi žmonės tarp savęs panašūs. Taigi man truputi nuobodu. Bet jei tu mane prisijaukinsi, mano gyvenimas nušvis lyg saulė. Aš pažinsiu tokį žingsnių garsą, kuris skirsis nuo visų kitų. Kiti žingsniai mane verčia lįsti į žemę. Tavo žingsniai mane išvadins lauk iš urvo kaip muzika. O be to, žiūrėk! Matai, ten - javų laukas? Duonos aš nevalgau. Iš javų man jokios naudos. Javų laukai man nieko neprimena. Ir tai liūdna! Bet tavo plaukai yra aukso spalvos. Taigi kaip bus puiku, kai tu mane prijaukinsi! Aukso spalvos javai man primins tave. Ir man bus malonu klausytis vėjo šiurenimo javuose...

Nuolatiniai pacientai atvyksta į aero patys, pasiima dozytę debesų ir išvažiuoja. Kartais ir nebespėjami visiems įdėti dangaus košės, todėl buriamės į eskadriles. Tačiau nereikia net įžvalgios akies pasakyti, jog MadPilots vargu bau atlieka tik šventą pareigą, o neša bacilą toliau ir daugiau. Patinka sutikti naujus žmones. Ateidami jie atsineša dar vieną naują žodį apie

Via vieni via con me

Parašė

Antradienis, 02 Vasaris 2010 08:55

debesis, palieka dar vieną nematytą žvilgsnį į žemę. Ir išeidami į savo namus visad atsisuka atgal mirktelt akimi ;-). O prieš miegą užtraukdami užuolaidas jau mato dangų kitomis akimis. Jie jau pažįstami tarpusavy. Ši istorija ne iš piršto laužta, taip atsitiko ir šio filmuko autorei Astai :-)

Via via vieni via con me,
niente piu ti lega a questi luoghi,
neanchi questie fiori Azzuri...
(Eime su manim, net šio kranto gėlės nelaiko mūsų daugiau čia..)

{youtube}h-5e2MOqk5E{/youtube}